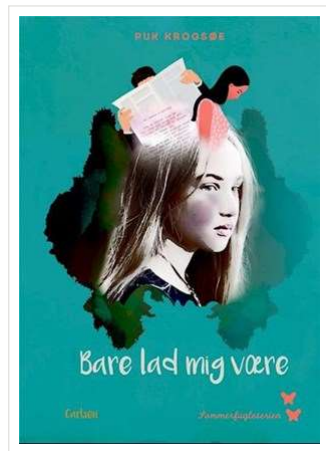

Hindbærsmutter og haikudigte

Af: Bodil Christensen

Angst, skolevægning og forventninger behandles fint i denne lille roman om Ida, som åbner læserens øjne for, hvordan verden ser ud, når andres opmærksomhed skræmmer så meget, at man ikke engang kan hilse om morgenen.

"Min mave som sten

Stemmerne glade og fri

Jeg er fanget her".

Ida har ganske svært ved at finde sig selv, sine tanker og sin plads i klassen. Hun er en stille pige, og hendes bedsteveninde Stine er ikke helt så meget en bedsteveninde længere.

Forfatteren Puk Krogsgaard tegner i "Bare lad mig være" et meget realistisk billede af en pige med angst, en stille pige, der ikke har redskaberne til at komme "ind i rummet" og sige det helt simple "hej", når hun møder om morgene. Ida kan simpelthen ikke holde ud at blive lagt mærke til. Nu falder alt fra hinanden.

Puk Krogsgaard er uddannet lærer, og hun har sikkert mødt en Ida, en Stine og en Sander i hver eneste klasse. Ida har været "en helt almindelig pige", men pludselig er hun holdt op med at sige godmorgen: Hvis hun siger godmorgen, ser de op, og så stikker alles øjne. Hun magter heller ikke at komme i skolen, så hun bliver "syg".

Idas far reagerer, som mange ville gøre: Han vil ikke acceptere, at Ida er syg, og han beordrer hende i skole. "Hvor svært kan det være? Man skal jo bare møde op på sin plads". Heldigvis er der en klasselærer, der tager hånd om Ida, der er en psykolog, og der er Idas mor.

Der er også litteraturen og skriften. Det er gennem haikudigtene, Ida får reflekteret over sit liv:

"Et mål som er mit

Jeg vil være en anden

En som tør og gør

(... ALT)"

Det er en svær proces. Det redder Ida, at hun har meldt sig til et skrivestudie på det lokale bibliotek (og det ville sikkert også være en virkelig god mulighed for mange marginaliserede børn og unge). Her mødes hun en gang om ugen med jævnaldrende, der også gerne vil skrive. Et andet miljø, andre kammerater og et sted, hvor forventningerne og det forudindfattede endnu ikke er så klart defineret, det kan være en vej ud af det lukkede rum.

Sander bliver hendes kammerat, og han redder hende ud af isolationen med sin ligefremme væremåde: "Kan du mødes før i morgen? Ved bageren? Der er hindbærsmutter på tilbud". Sådan skriver han sms'er med gode, åbne invitationer, som Ida heldigvis siger ja til.

Det bliver en lang proces at komme tilbage i skole. Alt lykkes ikke ved hjælp af hindbærsmutterne, men det er en bog, der på mange måder får vist, hvor svært det er at navigere i det meget komplekse børne- og ungdomsliv.

Det ville være herligt, om der var et par stykker med Sanders karaktertræk i hver klasse.

"Kan ting ændre sig?
Også det umulige?
Måske endda mig?"

Sådan skriver Ida håbefuldt i et haikudigt. Og bogens morale er klar: Man kan og skal ikke klare sig alene, når man er en sårbar ung. Man skal række ud efter hjælp. Bogens store styrke er, at den i et lettilgængeligt sprog får vist, hvordan hverdagen (også) kan være, når man er et lidt skrøbeligt barn. Løsningen er ikke altid, at man "tager sig sammen og står op", som Idas far vil foreslå. Nogle gange skal der ganske små skridt til, for at det kan lykkes at komme ud af sin egen lukkede boble og ind i fællesskabet.

Litteratur kan vise os verden set med den andens øjne, som filosofen Martha Nussbaum siger. Her er der et blik på verden med Idas øjne, og det er en øjenåbner.

P.S. "Sommerfugleserien" er bøger til piger mellem 9 og 14 år. To sommerfugle markerer, at titlen henvender sig til den ældre del af denne målgruppe (12-14 år). Men denne bog henvender sig ikke "kun" til de 12-14-årige piger. Den kan læses af såvel drenge som piger, der her kan tale om angst, om reaktionsmønstre og om værdien af at kunne sætte ord på de svære ting i hverdagen.

Fakta

Titel

Bare lad mig være

Forfatter

Puk Krogsgaard

Pris

200

Sider

128

Serie

Sommerfugleserien

Forlag

Carlsen